

Σαφώς πρόκειται για αναφαίρετο ατομικό δικαίωμα

Από [τον κ. Ματσάκη] βουλευτή του ΔΗΚΟ, κατατέθηκε πρόσφατα στη Βουλή πρόταση νόμου που προνοεί για το δικαίωμα αποτέφρωσης των νεκρών. Ταυτόχρονα και η Κυβέρνηση φαίνεται να επεξεργάζεται σχετικό νομοσχέδιο που επίσης θα κατατεθεί στη Βουλή.

Όπως ήταν αναμενόμενο η Κυπριακή Εκκλησία εξέφρασε αμέσως την αντίθεσή της, επιβεβαιώνοντας για πολλοστή φορά ότι [όπως και άλλες Εκκλησίες] αποτελεί τον προμαχώνα του συντηρητισμού και την τροχοπέδη σε οποιαδήποτε κοινωνική καινοτομία.

Είναι η άποψή μας ότι, το πώς θα διαθέσει κάποιος μετά θάνατο το σώμα του, αποτελεί αναφαίρετο ατομικό του δικαίωμα. Κάτι που θα πρέπει το Κράτος να διασφαλίσει στους λίγους, έστω, που ως αυτή τη στιγμή έχουν αυτή την επιθυμία. Όχι γιατί είναι τρελλοί, όπως χωρίς περίσκεψη ανέφερε πρόσφατα σε δηλώσεις του ο Αρχιεπίσκοπος, αλλά γιατί κάτι τέτοιο συνάδει με τα δικά τους πιστεύω. Εξ ου και στην Κύπρο λειτουργούν αυτή τη στιγμή γραφεία που αποστέλλουν τις σορούς στο εξωτερικό για αποτέφρωση. Πιο πολύ σ' αυτό καταφεύγουν μη Κύπριοι αλλά και Κύπριοι, που προφανώς δεν πιστεύουν στη μετά θάνατο ζωή ή που δεν πιστεύουν ότι η αποτέφρωση μπορεί να την επηρεάζει!

Στην αποτέφρωση των νεκρών καταφεύγουν κατά κύριο λόγο οι Ινδουιστές. Ωστόσο εγκαταστάσεις για καύση των νεκρών υπάρχουν σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες (περισσότερες από 60 χώρες παγκοσμίως), με εξαίρεση βεβαίως τις μουσουλμανικές και εκείνες όπου η θρησκεία ή η Εκκλησία εξακολουθούν να λειτουργούν αναχρονιστικά και να επηρεάζουν, όπως στο γειτονικό μας Ισραήλ, την Ελλάδα και δυστυχώς και στην Κύπρο.

Σήμερα, σε σημαντικό μέρος του Χριστιανικού κόσμου, κυρίως εκεί όπου υπάρχουν προτεσταντικές εκκλησίες, η καύση των νεκρών δεν είναι ασυνήθης. Η τάση αυτή γίνεται ολοένα και πιο έντονη στην εποχή μας, όχι για λόγους υγείας ή εξοικονόμησης χώρου στα μεγάλα αστικά κέντρα αλλά λόγω της άμβλυνσης του θρησκευτικού συναισθήματος και της υποκατάστασής του από κάποιας μορφής ορθολογισμό και το κυριότερο κάποια διαφορετικά πιστεύω.

Όσον αφορά την Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν υπάρχει τίποτε που να απαγορεύει την καύση ή να επιβάλλει την ταφή. Οι Οικουμενικές Σύνοδοι δεν έχουν ασχοληθεί μ' αυτό το θέμα, ενώ η Αγία Γραφή δεν φαίνεται να το απορρίπτει. Πρόκειται απλώς για παράδοση των Ορθοδόξων αλλά και των Καθολικών, που ευνοούν την ολόσωμη ταφή, αφού το σώμα του Χριστιανού θεωρείται «ναός του εν ημίν Αγίου Πνεύματος».

Δεδομένου ότι όλο και περισσότερο μιλούμε για τα ανθρώπινα δικαιώματα, το θέμα δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται τόσο εικονοκλαστικά αλλά θα έπρεπε να αναγνωρίζεται ως καθαρά ατομικό δικαίωμα του πολίτη, να αποφασίσει δηλαδή πως θα διαθέσει το σώμα του όταν θα πεθάνει. Όχι

μόνο οι Ινδουιστές αλλά ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα με το θάνατό του να έχει αυτή την απόληξη.

Σε τελευταία ανάλυση πώς θα διαθέσει κάποιος το σώμα του, όταν θα έχει συμπληρώσει τον κύκλο της ζωής του, είναι αποκλειστικό και αναπαλλοτρίωτο του δικαίωμα. Ως εκ τούτου, το Κράτος έχει την υποχρέωση να δημιουργήσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις, νομικές και άλλες. Και επισημαίνεται εδώ ότι δεν μπορεί να διασφαλιστεί αυτό το δικαίωμα μόνο για τους μη Κυπρίους, γιατί κάτι τέτοιο αντιβαίνει στην αρχή της ισοπολιτείας.

Τα ατομικά ανθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται σήμερα στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος των αναπτυσσόμενων κοινωνιών και των κρατών και με τις διεθνείς συμβάσεις τείνουν να πάρουν οικουμενικό χαρακτήρα. Έτσι, που παρά τις οποιεσδήποτε αντιδράσεις που μπορεί να εκδηλώνονται κατά καιρούς, δεν μπορεί να αποφευχθεί σε τελευταία ανάλυση η διασφάλισή τους. Ως εκ τούτου ας προσέξει το Κράτος, έγκαιρα και σωστά να ενεργήσει σ' αυτή την περίπτωση, ώστε να μην εμπλακούμε στις κακοτοπιές και τις φαιδρότητες που αντιμετωπίστηκαν σε σχέση με τη νομοθεσία περί ομοφυλοφιλίας. Ορισμένα πράγματα είναι αναπόφευκτα και δεν είναι ανάγκη να εκτιθέμεθα προηγουμένως για να ρθούμε αργότερα να τα υλοποιήσουμε.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

22/04/2002